

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/44/2024
Identifikačné číslo spisu:	2322010659
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2322010659.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného Y. U. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 26. novembra 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného Y. U. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. apríla 2023, sp. zn. 6To/27/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Y. U. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 16. decembra 2022, sp. zn. 5T/42/2022 uznal obvineného Y. U. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného v skutku v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022, v skutkoch v bode 2/ a 3/ z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona a v skutku v bode 4/ zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

skutok v bode 1/

-si na doposiaľ nezistenom mieste neoprávnene zadovážil väčšie množstvo psychotropných látok - metamfetamínu a MDMA (extázu) a do 17.35 hod. dňa 8.12.2021 tieto neoprávnene prechovával v motorovom vozidle zn. Audi A4, čiernej farby, EČ B v ktorom bola dňa 8.12.2021 vykonaná prehliadka v obci T. N. na parkovisku OD Jednota, pri ktorej okrem iného bola zo zeme pod sedadlom spolujazdca

zaistená čierna látková fadivka zn. LACOSTE označená ako stopa č. 16 s obsahom: 2 ks igelitových sáčkov s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky s hmotnosťou 64,973 g a ružovej kryštalickej látky s hmotnosťou 40,083 g, 4 ks tabliet žltej farby trojuholníkového tvaru s hmotnosťou 1428 mg, voľne vysypaný biely kryštalický materiál s hmotnosťou 129 mg, 4 ks žlté trojuholníkové tabletky s hmotnosťou 2154 mg, plastové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky s hmotnosťou 664 mg, plastové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky s hmotnosťou 992 mg a plastové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky s hmotnosťou 29,816 mg, pričom bolo zistené, že v stope č. 16 sa nachádzal

- metamfetamín s hmotnosťou 40,083 g, s priemernou koncentráciou 35,5% hmotnostných metamfetamínu s prísadou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 14229 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať za minimálne 401 dávok drogy na obvykle jednorazové použitie,
- metamfetamín s hmotnosťou 64,973 g, s priemernou koncentráciou 35,2% hmotnostných metamfetamínu s prísadou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 22870 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať za minimálne 650 dávok drogy na obvykle jednorazové použitie,
- 4ks žlté tabletky s hmotnosťou 1428 mg v ktorých bola zistená prítomnosť účinnej látky 3,4-metyléndioxymetamfetamín (MDMA) o priemernej koncentrácii 41,3% hmotnostných MDMA, obsahujúce 147 mg MDMA na tabletu, čo možno považovať za 4 dávky drogy na obvykle jednorazové použitie,
- metamfetamín s hmotnosťou 129 mg, s priemernou koncentráciou 76,1% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 98 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať minimálne za 2 dávky drogy na obvykle jednorazové použitie,
- 4 ks žlté tabletky s hmotnosťou 2154 mg v ktorých bola zistená prítomnosť účinnej látky 3,4-metyléndioxymetamfetamín (MDMA) o priemernej koncentrácii 41,3% hmotnostných, obsahujúce 890 mg MDMA, čo možno považovať za 6 dávok drogy na obvykle jednorazové použitie,
- metamfetamín s hmotnosťou 664 mg, s priemernou koncentráciou 64,9% hmotnostných metamfetamínu s prísadou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 431 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať za minimálne 7 dávok drogy na obvykle jednorazové použitie,
- metamfetamín s hmotnosťou 992 mg, s priemernou koncentráciou 47,3% hmotnostných metamfetamínu s prísadou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 469 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať za minimálne 10 dávok drogy na obvykle jednorazové použitie,
- metamfetamín s hmotnosťou 29,816 g, s priemernou koncentráciou 76,9% hmotnostných metamfetamínu s prísadou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 22929 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať za minimálne 299 dávok drogy na obvykle jednorazové použitie,

prídom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a MDMA je zaradené do I. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a hodnota týchto drog by bola na čiernom trhu v 4. štvrtroku 2021 v Trnavskom kraji minimálne 7.596,12,- Eur na základe odborného vyjadrenia národnej kriminálnej agentúry, protidrogovej centrály pod č. PPZ-NKA-PDC-3-163/2022-PZ,

skutok v bode 2/

- od presne nezisteného dňa si zadovážil a následne do 17.35 hod. dňa 8.12.2021 držal bez povolenia strelné zbrane a strelivo, ktoré boli počas prehliadky osobného motorového vozidla zn. Audi A4, čiernej farby, EČ B dňa 8.12.2021 zaistené, a to

- podomácky upravenú krátku palnú zbraň (podomácka výmena hlavne) - samonabíjacia pištoľ českej značky ČZ vzor 50 kalibru 7,65 mm Browning výrobné číslo W (záver, hlavňová objímka) s príslušným zásobníkom a 9 ks nábojov kalibru 7,65 Browning, strelby schopných, v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení ide o zbraň kategórie A, t. j. zakázaná zbraň a náboje, strelby schopné, pričom sú strelivom ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného

preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz (zaistené ako stopa č. 6)

- podomácky upravenú samočinnú dlhú palnú zbraň - Samopal vzor 58 kalibru 7,62x39 s odstráneným výrobným číslom, podomácky vymenená hlaveň za „ostrú“, čím sa zbraň stala strelby schopná, v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení ide o zbraň kategórie A, t. j. zakázaná zbraň (zaistená ako stopa č. 28)

- 4 ks zásobníkov do zbrane Samopal vzor 58 s kapacitou 30 ks nábojov kalibru 7,62x39, v ktorých sa nachádzalo celkom 111 ks nábojov kalibru 7,62x39, strelby schopné, pričom sú strelivom, ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz (zaistené ako stopa č. 29), pričom obvinený nespĺňal podmienky na ich nadobudnutie a držbu,

skutok v bode 3/

-od presne nezisteného dňa si zadovážil a následne do 9.12.2021 vo svojom obydli v T. N. č. X v byte č. XX na X. poschodí držal bez povolenia strelnej zbrane, komponent strelnej zbrane a strelivo, a to:

- viackomorový, expanzný tlmič hluku výstrelu s vonkajším priemerom cca 39mm obalený páskou, s minimálnym priemerom vnútornej diery pre strelu 10 mm a celkovou dĺžkou tlmiča 185 mm, ktorý už bol použitý pri strelbe, a z technického hľadiska v zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení ide o zakázaný doplnok zbrane (stopa č. 1),

- krátku opakovaciu strelnú zbraň -podomácky upravený revolver tureckého výrobcu zn. Atak Arms Ltd., model Zoraki Streamer RL, výrobné číslo XXXX-XXXXXX, pôvodne kalibru 4 mm Randz Coutre, ktorý bol upravený na kaliber 22 Long Rifle s obrúseným a začierneným výrobným číslom s označením výrobcu a českej obchodnej firmy JGS Trade s.r.o., ktorá je strelbyschopná, pričom vzhľadom na odstránenie výrobných čísiel zo zbrane a jej úpravu, z technického hľadiska podľa § 4 ods. 2 písm. g), písm. i) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení ide o zbraň kategórie A, t. j. zakázaná zbraň, ktorú v zmysle § 8 ods. 1 uvedeného zákona je zakázané nadobudnúť do vlastníctva, držať alebo nosiť (stopa č. 4),

- 1 ks náboj s okrajovým zápalom kalibru 22 Long Rifle od nemeckého výrobcu streliva zn. Rheinische Westfälische Sprengstoff, ktorý sa nachádzal v nábojovom valci revolvera zn. Atak Arms Ltd., model Zoraki Streamer RL, výrobné číslo XXXX-XXXXXX, a v zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení uvedený náboj môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, zbrojnej licencie, alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz (stopa č. 4),

- značne skorodovanú krátku strelnú palnú zbraň- samonabíjacia pištoľ nemeckej výroby zn. Walther mod. P38, výrobcu -Mauser Werke a.g. Oberndorf, kalibru 9 mm Luger, výrobné číslo XXXXa, a z technického hľadiska podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení, ide o zbraň kategórie B, t. j. zbraň, ktorej držanie a nosenie podlieha povoleniu konaniu a evidenčnej povinnosti (stopa č. 7), pričom obvinený nespĺňal podmienky na ich nadobudnutie a držbu,

skutok v bode 4/

-dňa 08.12.2021 v čase o 13.30 hod. zastavil motorové vozidlo zn. Audi A4, čiernej farby, EČV: B ktoré riadil pred obytným domom č. XXX na ulici C. v obci T. N., kde bol oslovený príslušníkom kriminálnej polície, ktorý mu preukazoval príslušnosť polície ústnym vyhlásením: „POLÍCIA“, načo sa dal s vozidlom z miesta na útek cez prilahlé parkovisko, kde poškodil zadné kolesá, disky a zadný nárazník tam odparkovaného motorového vozidla zn. Volkswagen Jetta, čiernej farby, ev. č. B., ktorého vlastníkom je L. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. č. XXX, pričom sa takto dostal na príjazdovú cestu, po ktorej pokračoval v smere na hlavnú cestu, kde na tam odstavenom služobnom motorovom vozidle zn. Kia Ceed, šedej farby, ev. č. N., vlastníkom ktorého je Ministerstvo vnútra SR, Krajské riaditeľstvo PZ Bratislava, Špitálska 2211/14 poškodil pravý zadný blatník a svetlo, pokračoval veľkou rýchlosťou v jazde po príjazdovej ceste, kde bol ústnym vyhlásením „POLÍCIA“ a vystretou ľavou

rukou s otvorenou dlaňou vyzvaný príslušníkom kriminálnej polície Mgr. M. G., aby zastavil, načo túto výzvu ignoroval, vozidlo, ktoré riadil nasmeroval na tam stojaceho príslušníka kriminálnej polície, ktorý ustupoval vzad na jeho pravú stranu od cesty k trávnatému porastu a ktorý ho zastavoval hrozbou zbrane a výstrelmi na prednú časť motorového vozidla, pričom týmto vozidlom vyšiel až na ľavý obrubník príjazdovej cesty tak, že bezprostredne ohrozil príslušníka kriminálnej polície, ktorý musel odskočiť na betónový podstavec pri elektrickej rozvodni, vozidlom z časti prešiel cez trávnatý porast, poškodil dopravné značenie, ktoré vozidlo sa stočilo do ľavej strany na parkovisko OD Jednota, kde narazil na tam odparkované motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat, bielej farby, ev. č. B., ktorého vlastníkom je M. Y., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom T. N. XX, kde poškodil celú ľavú stranu motorového vozidla, z vozidla vystúpil a z miesta ušiel, čím spôsobil škodu poškodením vozidiel vo výške 14.708,50 Eur, pričom vozidlo viedol aj napriek tomu, že má rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 31T/75/2019 zo dňa 13.05.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.05.2020 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 roky v trvaní od 13.5.2020 do 13.05.2022 a rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 1T/103/2016 zo dňa 27.05.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2020 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 rokov v trvaní od 27.05.2020 do 27.5.2024, pričom obe rozhodnutia osobne prevzal.

Za tieto trestné činy okresný súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 38 ods. 5, § 41 ods. 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov, ktorého podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Súčasne mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí, a to:

- podomácky upravenej krátkej palnej zbrane (domácka výmena hlavne) - samonabíjacia pištoľ českej značky ČZ vzor 50 kalibru 7,65 mm Browning výrobné číslo W (záver, hlavňová objímka) s príslušným zásobníkom a 6 ks nábojov kalibru 7,65 Browning,
- podomácky upravenej samočinnnej dlhej palnej zbrane- Samopal vzor 58 kalibru 7,62x39 s odstráneným výrobným číslom, podomácky vymenená hlaveň za „ostrú“,
- 4 ks zásobníkov do zbrane Samopal vzor 58 s kapacitou 30 ks nábojov kalibru 7,62x39, 90 ks nábojov kalibru 7,62x39,
- viackomorového, expanzného tlmiču hluku výstrelu s vonkajším priemerom cca 39 mm obalený páskou s minimálnym priemerom vnútornej diery pre strelu 10 mm a celkovou dĺžkou tlmiča 185 mm,
- krátkej opakovacej strelnej zbrane- podomácky upravený revolver tureckého výrobcu zn. Atak Arms Ltd., model Zoraki Streamer R1, výrobné číslo XXXX-XXXXXX, pôvodne kalibru 4 mm Randz Coutre, ktorý bol upravený na kaliber 22 Long Rifle s obrúseným a začierneným výrobným číslom s označením výrobcu a českej obchodnej firmy JGS Trade s.r.o.,
- značne skorodovanej krátkej strelnej palnej zbrane- samonabíjacia pištoľ nemeckej výroby zn. Walther mod. P38, výrobcu- Mauser Werke a.g., Oberndorf, kalibru 9 mm Luger, výrobné číslo XXXXa,
- digitálnej váhy,
- tašky LACOSTE.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona okresný súd mu taktiež uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke vo výmere 4 roky a podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Okresný súd mu podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona zhabal veci, a to konkrétne:

- krátku expanznú zbraň- revolver maďarského výrobcu značky Keserű Művek Fegyvergyár mod. Viper 2,5, kalibru 9 mm R Blanc, výrobné číslo I
- krátku opakovaciu zbraň- plynový revolver nemeckého výrobcu zn. Umarex (nemecko), model Colt Python 357, kalibru 4,5 mm BBs/ 4,5 mm Diabolo, výrobné číslo XXLXXXXX,
- krátku expanznú zbraň-samonabíjacia pištoľ tureckej výroby zn. EKO-Voltran.

Okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu ďalej uložil povinnosť zaplatiť náhradu škody vo výške 7.000,- Eur poškodenému M. Y. a náhradu škody vo výške 1.190,41,- Eur poškodenému

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd“) rozsudkom z 27. apríla 2023, sp. zn. 6To/27/2023, výrokom v bode I. rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v bode 3/ vo výroku o vine, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o ochrannom opatrení, vo výroku v bode II. podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, krajský súd obvineného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta č. 3Pv 491/21/2202 pre skutok pod bodom 3/ obžaloby právne kvalifikovaného ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že:

- od presne nezisteného dňa si zadovážil a následne do dňa 9.12.2021 vo svojom obydľí v T. N. č. X v byte č. XX na X. poschodí držal bez povolenia strelnej zbrane, Tokomponent strelnej zbrane a strelivo, a to:

- viackomorový, expanzný tlmič hluku výstrelu s vonkajším priemerom cca 39 mm obalený páskou, s minimálnym priemerom vnútornej diery pre strelu 10 mm a celkovou dĺžkou tlmiča 185 mm, ktorý už bol použitý pri streľbe, a z technického hľadiska v zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení ide o zakázaný doplnok zbrane (stopa č. 1),
- krátku opakovaciu strelnú zbraň- podomácky upravený revolver tureckého výrobcu zn. Atak Arms Ltd., model Zoraki Streamer Rl, výrobné číslo XXXX-XXXXXX, pôvodne kalibru 4mm Randz Coutre, ktorý bol upravený na kaliber 22 Long Rifle s obrúseným a začierneným výrobným číslom s označením výrobcu a českej obchodnej firmy JGS Trade s.r.o., ktorá je strelbyschopná, pričom vzhľadom na odstránenie výrobných čísiel zo zbrane a jej úpravu, z technického hľadiska podľa § 4 ods. 2 písm. g) a i) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení ide o zbraň kategórie A, t.j. zakázaná zbraň, ktorú v zmysle § 8 ods. 1 uvedeného zákona je zakázané nadobudnúť do vlastníctva, držať alebo nosiť (stopa č. 4),
- 1 ks náboj s okrajovým zápalom kalibru 22 Long Rifle od nemeckého výrobcu streliva zn. Rheinische Westfälische Sprengstoff, ktorý sa nachádzal v nábojovom valci revolvera zn. Atak Arms Ltd., model Zoraki Streamer Rl, výrobné číslo XXXX-XXXXXX, a v zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení uvedený náboj môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, zbrojnej licencie, alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz (stopa č. 4),
- značne skorodovanú krátku strelnú palnú zbraň- samonabíjacia pištoľ nemeckej výroby zn. Walther mod. P38, výrobcu -Mauser Werke a.g. Oberndorf, kalibru 9mm Luger, výrobné číslo XXXXa, a z technického hľadiska podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení, ide o zbraň kategórie B, t.j. zbraň ktorej držanie a nosenie podlieha povoleniu konaniu a evidenčnej povinnosti (stopa č. 7), pričom obvinený nespĺňal podmienky na ich nadobudnutie a držbu, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obvinený stíhaný.

Krajský súd sám vo výroku v bode III. podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného uznal za vinného zo skutkov uvedených v bodoch 1/, 2/ a 4/ rozsudku okresného súdu a podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona účinného do 01. mája 2022 s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 38 ods. 5, § 41 ods. 2 Trestného zákona mu uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obvineného zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obvinenému uložil trest prepadnutia vecí:

- podomácky upravenej krátkej palnej zbrane (domácka výmena hlavne) - samonabíjacej pištole českej značky ČZ vzor 50 kalibru 7,65 mm Browning výrobné číslo W (záver, hlavňová objímka) s príslušným zásobníkom a 6 ks nábojov kalibru 7,65 Browning,
- podomácky upravenej samočinnnej dlhej palnej zbrane- Samopal vzor 58 kalibru 7,62x39 s odstráneným

výrobným číslom, podomácky vymenená hlaveň za „ostrú“,

- 4 ks zásobníkov do zbrane Samopal vzor 58 s kapacitou 30 ks nábojov kalibru 7,62x39, 90 ks nábojov kalibru 7,62x39,

- digitálnej váhy,

- tašky LACOSTE.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke vo výmere 3 roky a napokon podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona rozhodol o zhabaní vecí, a to:

- krátkej expanznej zbrane- revolveru maďarského výrobcu značky Keszérű Művek Fegyvergyártó. Viper 2,5, kalibru 9 mm R Blanc, výrobné číslo I

- krátkej opakovacej zbrane- plynového revolvera nemeckého výrobcu zn. Umarex (Nemecko), model Colt Python 357, kalibru 4,5 mm BBs/ 4,5 mm Diabolo, výrobné číslo XXLXXXXX,

- krátkej expanznej zbrane- samonabíjacej pištole tureckej výroby zn. Ekol-Voltran,

- viackomorového, expanzného tlmiču hluku výstrelu s vonkajším priemerom cca 39 mm obaleným páskou, s minimálnym priemerom vnútornej diery pre strelu 10 mm a celkovou dĺžkou tlmiča 185 mm,

- krátkej opakovacej strelnej zbrane- podomácky upraveného revolveru tureckého výrobcu zn. Atak Arms Ltd., model Zoraki Streamer RL, výrobné číslo XXXX-XXXXXX, pôvodne kalibru 4 mm Randz Coutre, ktorý bol upravený na kaliber 22 Long Rifle s obrúseným a začierneným výrobným číslom s označením výrobcu a českej obchodnej firmy JGS Trade s.r.o.,

- značne skorodovanej krátkej strelnej palnej zbrane - samonabíjacej pištole nemeckej výroby zn. Walther mod. P38, výrobcu -Mauser Werke a.G. Oberndorf, kalibru 9mm Luger, výrobné číslo XXXXa.

Krajský súd zamietol návrh prokurátora na zhabanie vecí, a to: dvoch mačiet, tašky GUESS a airsoftovej pištole.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu Mgr. Róberta Čibrika dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku, t. j. že malo byť zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], a že napadnuté rozhodnutie má byť založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom [§ 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku].

Úvodom svojho dovolania obvinený poprel spáchanie skutkov mu kladených za vinu. Súd podľa jeho názoru mali v základnom konaní nesprávne vyhodnotiť vykonané dôkazy, keď dôkazy o jeho vine majú byť podľa jeho vlastného hodnotenia „protichodné“, a aj preto sa mala uplatniť zásada „v pochybnostiach v prospech obvineného“. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený uviedol, že právo na obhajobu malo byť v jeho prípade zásadne porušené v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. V prípravnom konaní obvinený vytýkal orgánom činným v trestnom konaní, že mali „nerozhodnúť o návrhoch obhajoby na doplnenie vyšetrovania“, resp. o „ďalších návrhoch dôkazov“ (obvinený konkrétne návrhy dôkazov nešpecifikoval- pozn. dovolacieho súdu). Ako zásadné porušenie práva obvineného na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, (obvinený bol už v prípravnom konaní stíhaný pre podozrenie z obzvlášť závažného zločinu - pozn. dovolacieho súdu), namietal porušenie § 36 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, keď ním zvoleného obhajcu JUDr. Jána Foltána zastupoval na podklade plnej moci pri niektorých úkonoch trestného konania jeho advokátsky koncipient JUDr. Dávid Abari, ktorý bol konkrétne prítomný pri výsluchoch obvineného v dňoch 19. apríla 2022 a 17. mája 2022, pri výsluchu svedkyne D. dňa 13. apríla 2022, nazrel do vyšetrovacieho spisu dňa 13. apríla 2022 a podpísal zápisnicu o vrátení vecí z 17. mája 2022. Na nezákonnosť zastupovania zvoleného obhajcu jeho advokátskym koncipientom v zmysle § 36 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, už po prvom výsluchu obvineného (19. apríla 2022) reagoval dozorujúci prokurátor, ktorý vydal pokyn na opakovanie výsluchu obvineného, avšak aj následný výsluch obvineného dňa 17. mája 2022 bol taktiež vykonaný za prítomnosti advokátskeho koncipienta zvoleného obhajcu JUDr. Dávida Abariho a daná zápisnica bola aj neskôr ako dôkaz vykonaná

prečítaním v konaní pred súdom, keď obvinený v časti konania pred súdom odmietol vypovedať. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku obvinený namietol aj časť omamných a psychotropných látok (ďalej tiež „drogy“) zaistených v stope č. 16 čiernej látkovej ladvinke zn. LACOSTE, zaistenej pri policajnej prehliadke osobného motorového vozidla značky AUDI A4, ktorej obsah nebol dostatočne presne opísaný, keď podľa zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov, jej obsahom boli dva sáčky s tlakovým uzáverom s bielou a ružovou kryštalickou látkou (40,083 g a 64,973 g pervitínu) a 3 kusy tabliet žltej farby trojuholníkového tvaru (3 kusy drogy nazývanej extáza), pričom neskôr po pribratí Kriminalistického a expertízneho ústavu do konania, boli v predmetnej ladvinke pri znaleckom skúmaní najmä v bočnom zatvorenom vrecku ladvinke objavené ďalšie drogy, a to 1 tableta trojuholníkového tvaru (MDMA), voľne vysypaný kryštalický materiál 129 mg (pervitín), plastové vrecko s tlakovým uzáverom so 4 žltými trojuholníkovými tabletami s logom prekrývajúcich M a ich časti o celkovej hmotnosti 2154 mg (extáza), plastové vrecko s tlakovým uzáverom s bielym kryštalickým materiálom o hmotnosti 664 mg (pervitín), plastové vrecko s tlakovým uzáverom s bielym kryštalickým materiálom o hmotnosti 992 mg (pervitín), plastové vrecko s tlakovým uzáverom s bielym kryštalickým materiálom o hmotnosti 29,816 mg (pervitín). Neskôr objavené drogy počas znaleckého skúmania v KEÚ PZ, neboli zaprotokolované v zápisnici o vykonaní prehliadky iných priestorov, ani zachytené vo fotodokumentácii z miesta činu a podľa názoru obvineného nemožno na ne prihliadať ako na zákonne zaistený dôkaz, pretože zápisnica o prehliadke iných priestorov neobsahuje ich dostatočne presný popis v zmysle § 93 ods. 1 Trestného poriadku. Podľa jeho názoru, mala byť v konaní nesprávne vyčíslená „hodnota“ zaisteného pervitínu, ktorý obsahoval aj legálnu zložku, či prímes metylsulfonfylmetán (MSM). Podľa názoru obvineného sa malo vychádzať výlučne z absolútnej hmotnosti iba účinnej látky metamfetamínu.

Porušenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, obvinený vidí taktiež v tom, že súdy v základnom konaní mu zamietli ním navrhované dôkazy, ktoré podľa jeho názoru boli potrebné pre náležité zistenie skutkového stavu, resp. že ich zamietli z dôvodu ich oneskoreného navrhnutia obvineným, čo obvinený pokladá za rozporné so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Obvinený opätovne namietol, že nie je vlastníkom automobilu AUDI A4, ktoré šoféroval, a ktorým narazil do iných vozidiel, a teda nebolo dostatočne preukázané, že je aj vlastníkom, resp. držiteľom vecí (napr. zbraní, streliva a drog) zaistených v predmetnom motorovom vozidle. S poukazom na bližšie nešpecifikované rozpory vo výpovediach svedkov Mgr. M. G., W. Z., O. G. a O. A. vychádzajúc z jeho vlastného hodnotenia dôkazov, považuje tieto skutočnosti za „závažné pochybnosti“ o priebehu skutku a rovnako má za to, že súdy hodnotili dôkazy „jednostranne“ v jeho neprospech. Obvinený záverom písomných dôvodov svojho dovolania sa prostredníctvom obhajcu odvolal na dovolanie spísané priamo obvineným z 25. januára 2024, v ktorom obvinený namietol nesprávne použitie § 41 ods. 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu, pretože skutky v bodoch 1/, 2/ a 4/ boli „totožné v čase, ako aj mieste spáchania“. Obvinený ďalej namietol, že podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona účinného od 01. mája 2022, malo byť v jeho prípade možné mu uložiť miernejší trest. Je taktiež toho názoru, že v tejto súvislosti (zmena § 172 ods. 2 Trestného zákona) v jeho prípade došlo taktiež k porušeniu zásady zákazu zmeny k horšiemu, bez odvolania prokurátora. Následne v podstate zhodne so zvoleným obhajcom obvinený namietol zamietnutie návrhov obhajoby na vypočutie svedkov a rekonštrukcie skutku, ďalej nezákonné zastupovanie zvoleného obhajcu jeho advokátskym koncipientom pri úkonoch trestného konania v prípravnom konaní, nezákonné zaistenie omamných a psychotropných látok v stope č. 16, ako aj vykonanie výsluchu svedkov na hlavnom pojednávaní 02. septembra 2022, keď v dôsledku zapnutého reproduktora mali nevypočutí svedkovia na chodbe pred pojednávacou miestnosťou počuť výpoveď bližšie neuvedeného svedka. Nesprávne právne posúdenie skutku ako dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku má byť podľa názoru obvineného naplnený tým, že vymedzenie skutku v bode 1/ má podľa jeho názoru pripúšťať dve odporujúce verzie, a to prehliadka motorového vozidla AUDI A4, v ktorom boli zaistené psychotropné látky bola vykonaná, buď do 17.35 hod. dňa 08. decembra 2021 alebo po 17.35 hod. a vychádzajúc z uvedenej interpretácie skutkovej vety má byť pre neho priaznivejšie, že mali byť zaistené po 17.35 hod., z čoho obvinený vyvodzuje, že sa nemá jednať o tie isté omamné a psychotropné látky, ktoré si mal zadovážiť a prechovávať v daný deň do 17.35 hod.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a okresného súdu pre porušenie zákona v neprospech obvineného a okresnému súdu prikázal, aby trestnú vec obvineného znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý považuje dovolanie obvineného za nedôvodné. Poukázal na to, že obvinený tie isté námietky ako v dovolaní uplatnil už aj v odvolacom konaní, pričom krajský súd ich neakceptoval a riadne sa s nimi v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal. K prítomnosti advokátskeho koncipienta na procesných úkonoch, prokurátor poukázal na odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, v zmysle ktorého prítomnosť advokátskeho koncipienta pri procesnom úkone automaticky neznamená nezákonnosť príslušného úkonu trestného konania. O všetkých úkonoch bol zvolený obhajca riadne upovedomený, obvinený ani nikdy nevyjadril nesúhlas s prítomnosťou advokátskeho koncipienta, naopak pri výsluchu dňa 17. mája 2022 vyslovene súhlasil s prítomnosťou advokátskeho koncipienta obhajcu a advokátsky koncipient sa do výsluchu obvineného aktívne nezapájal. Prokurátor má za to, že právo obvineného na obhajobu nebolo porušené. K namietanému vyčísleniu hodnoty zaistených drog v aute obvineného, prokurátor uviedol, že ho má za plne súladné s publikovanou judikatúrou R 2/2019. Rovnako k neskôr dodatočne zaisteným ďalším drogám, ktoré boli objavené počas znaleckého skúmania KEÚ PZ si prokurátor osvojil právny názor krajského súdu, pretože znaleckému skúmaniu bola podrobená práve vecná stopa č. 16 - čierna látková ladvinka LACOSTE s celým jej obsahom, preto ak sa počas znaleckého skúmania našli ďalšie plastové vrecká s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu a tabliet, ako aj voľne v ladvinke rozsypaný biely kryštalický materiál, ktoré neboli „orientačne fotograficky zdokumentované“ ihneď na mieste činu, nič nebránilo tomu, aby tieto dodatočne objavené predmety z ladvinky LACOSTE boli podrobené znaleckému skúmaniu, ktorého výsledkom bolo doplnenie znaleckého posudku ČES:PPZ-KEÚ-BA-EXP-2021/13926 zo 14. februára 2022. K argumentácii obvineného, že nemalo byť preukázané, že veci, resp. drogy, zbrane a strelivo zaistené v motorovom vozidle patria práve obvinenému, prokurátor poukázal na výsledok znaleckého skúmania, keď na zbrani - samopal vzor č. 58, zaistenej v kufri auta bola nájdená aj DNA stopa patriaca obvinenému. Prokurátor vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Podaním z 27. augusta 2024 obvinený osobne doplnil dovolanie, v ktorom sa v podstate dovoľával použitia neskoršieho pre obvineného priaznivejšieho znenia Trestného zákona (lat. zásada *lex mitior*), keď podľa názoru obvineného z čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, na rozdiel od § 2 ods. 1 Trestného zákona, vyplýva povinnosť súdov ako štátnych orgánov použiť pre páchatel'a priaznivejší zákon aj po momente právoplatnosti rozhodnutia v jeho trestnej veci.

Podaním z 25. októbra 2025 obvinený doplnil dovolanie na podklade rozsudku Súdneho dvora Európskej únie č. 544/23 z 01. augusta 2025 (BAJI Trans), v ktorom veľká komora rozhodla o predbežnej otázke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, či je tento súd v konaní o kasačnej sťažnosti povinný zohľadniť zmenu právnej úpravy v prospech páchatel'a priestupku po vydaní rozhodnutia nižšieho správneho súdu, sa obvinený aj v jeho prípade dovoľával uplatnenia neskoršej právnej úpravy Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť od 06. augusta 2024, teda po právoplatnosti rozsudku krajského súdu v predmetnej trestnej veci (po 27. apríli 2023).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že dovoľateľ pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd po predbežnom preskúmaní dovolania zistil, že v prípade dovolania obvineného Y. U. je zrejmé, že nie sú naplnené ním uplatnené dôvody dovolania, a preto jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a už záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie však nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/7/2020). Zároveň dovolacie konanie ako mimoriadne opravné konanie proti už právoplatným rozhodnutiam súdov má viaceré špecifické podmienky ako povinné zastúpenie obvineného obhajcom v tomto konaní (§ 373 ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenie podať dovolanie (s výnimkou ministra spravodlivosti) len ak bolo aj využité zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (viď bližšie § 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť namietat okolnosti známe už v pôvodnom konaní (viď bližšie § 371 ods. 4 Trestného poriadku).

Zároveň platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, väd a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu príslušného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 51/2014). Taktiež je za potreby uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012-I). Inými slovami povedané, pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom, a nie ich označenie podľa § 371 Trestného poriadku.

Pokiaľ obvinený v doplnení svojho dovolania poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie (ďalej tiež „SD EÚ“) vo veci BAJI Trans s.r.o., C-544/23, z 01. augusta 2025, k tomu je potrebné v prvom rade uviesť, že touto argumentáciou sa najvyšší súd zaoberal a dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je dotknuté rozhodnutie použiteľné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že „podľa článku 51 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) ustanovenia tejto Charty sú pri dodržaní zásady subsidiarity určené pre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie, a tiež pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie. V dôsledku toho rešpektujú práva, dodržiavajú zásady a podporujú ich uplatňovanie v súlade so svojimi príslušnými právomocami...“.

Predmetom konania v prejednávanej trestnej veci bolo rozhodnutie o vine/nevine obvineného z viacerých trestných činov, a to (obzvlášť závažného zločinu) nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov a ich držania, (prečinov) nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so

zbraňami, (zločinu) útoku na verejného činiteľa, (prečinu) poškodzovania cudzej veci a (prečinu) marenia výkonu úradného rozhodnutia. Vzhľadom na to, že daná drogová, majetková, všeobecne nebezpečná a trestná činnosť proti poriadku vo verejných veciach, bez ďalšieho nie je predmetom úpravy práva Únie, súdy rozhodujúce v prejednávanej veci o trestnej veci obvineného nevykonávali právo Únie, a preto ustanovenia Charty vrátane článku 49 ods. 1 im v súlade s článkom 51 ods. 1 Charty neboli pri ich postupe určené.

Už len z tohto dôvodu nebolo možné dospieť k záveru, opierajúc sa o argumentáciu obsiahnutú v obvineným namietanom rozhodnutí (C-544/23), o potrebe použitia novelizovaného znenia Trestného zákona v prejednávanej veci, napriek tomu, že vo veci obvineného bolo právoplatne rozhodnuté pred nadobudnutím účinnosti dotknutej novely.

Navyše aj v prípade, že by o aplikáciu práva Únie v prejednávanej veci išlo, závery dotknutého rozhodnutia SD EÚ vzťahujúce sa na kasačnú sťažnosť v správnom konaní, nie je možné podľa názoru najvyššieho súdu (rovnako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, viď uznesenie z 25. septembra 2025, I. ÚS 549/2025), bez ďalšieho na dovolanie v trestnom konaní použiť.

V zmysle spomínaného rozhodnutia SD EÚ odsúdenie nie je možné považovať za právoplatné v zmysle čl. 49 ods. 1 poslednej vety Charty, ak ho možno napadnúť riadnym opravným prostriedkom, teda akýmkoľvek opravným prostriedkom, ktorý je súčasťou riadneho priebehu konania, a ktorý ako taký predstavuje procesný vývoj, s ktorým musí každý účastník konania rozumne rátať (bod 102), pričom tak je to v prípade, ak odsúdená osoba alebo orgán verejnej moci, ktorý vedie trestné stíhanie, môžu v lehote stanovenej zákonom a bez toho, aby museli odôvodniť výnimočné okolnosti, podať súdny prostriedok nápravy s cieľom dosiahnuť zrušenie alebo zmenu odsudzujúceho rozsudku alebo uloženého trestu, a to bez ohľadu na skutočnosť, že takýto opravný prostriedok sa vo vnútroštátnom práve považuje za mimoriadny opravný prostriedok, čo by v súlade s informáciami, ktoré poskytol predkladajúci vnútroštátny súd, bol v prejednávanej veci prípad slovenského práva s tým, že pokiaľ lehota na podanie takéhoto opravného prostriedku neuplynula alebo o ňom nebolo rozhodnuté, rozhodnutie o tomto odsúdení a treste nemožno na účely uplatnenia čl. 49 ods. 1 poslednej vety Charty považovať za rozhodnutie, ktoré s konečnou platnosťou ukončilo trestné stíhanie (bod 103).

Vychádzajúc z citovaného rozhodnutia, ale aj zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „SSP“) kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu (§ 438 ods. 1 SSP), teda v zásade každé rozhodnutie s tým, že rozsudok správneho súdu nadobúda právoplatnosť uplynutím jedného mesiaca od jeho doručenia alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote (§ 145 ods. 2 SSP), pričom sám Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (iniciujúci prejudiciálne konanie) považuje kasačné dôvody pre podanie kasačnej sťažnosti ako široko vymedzené, v zásade pokrývajúce všetky právne a procesné vady s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti pravidelne a priamo nasleduje po konaní pred správnym súdom nižšej inštancie.

Dovolanie v trestnom konaní však možno podať len proti konkrétne vymedzeným rozhodnutiam (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), teda nie proti každému rozhodnutiu súdu, navyše obvinený a generálny prokurátor môžu dovolanie podať len proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku v spojení s § 369 ods. 2 písm. a) písm. b) Trestného poriadku] s tým, že proti prvostupňovému rozhodnutiu môže dovolanie podať len minister spravodlivosti (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku).

V trestnom konaní, vychádzajúc z ustanovenia § 183 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, je rozsudok právoplatný, a ak neustanovuje tento zákon nič iné, aj vykonateľný, ak zákon proti nemu nepripúšťa odvolanie. Podľa § 306 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, nazvaného „Prípustnosť a účinok (odvolania)“ opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie s tým, že odvolanie má odkladný účinok. Obdobne tak vychádzajúc z ustanovenia § 184 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku uznesenie je právoplatné, a ak neustanovuje tento zákon nič iné, aj vykonateľné, ak zákon proti nemu nepripúšťa sťažnosť. Podľa § 185 ods. 2 veta druhá Trestného poriadku, uznesenie

súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni. Z uvedeného je potom zrejmé (výkladom opakom - argumentum a contrario), že proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa v trestnom konaní odvolanie prípustné nie je, čo znamená, že nadobúda právoplatnosť okamihom jeho vyhlásenia.

Zároveň je potrebné ešte uviesť, že vychádzajúc z ustanovenia § 370 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie je možné podať (či už v prospech alebo neprospech obvineného) v lehote troch rokov, avšak len z úzko vymedzených dovolacích dôvodov vyplývajúcich z ustanovenia § 371 Trestného poriadku, vzhľadom na to, že, ako to už bolo vyššie uvedené, dovolanie je, vychádzajúc z dlhodobu ustálenej súdnej praxe najvyššieho súdu, ktorú najvyšší súd v zásade opakuje v každom jednom svojom rozhodnutí o dovolaní, mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu len tých najzávažnejších a najzásadnejších právnych chýb, aby sa jeho príliš širokým uplatnením nenarúšala právna istota a stabilita právnych vzťahov založených právoplatným rozhodnutím (vydaným v dvojstupňovom konaní), pričom ani ústavný súd takýto výklad použitia dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku nespochybnil, keď napríklad vo svojom rozhodnutí spisovej značky I. ÚS 24/00 (zaradenom v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky) vyslovil, že otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu, keďže zo subsidiárnej štruktúry systému ochrany ústavnosti vyplýva, že práve všeobecné súdy sú primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ale aj za dodržiavanie práv a slobôd vyplývajúcich z ústavy alebo dohovoru; len výnimočne by otázka splnenia podmienok konania pred všeobecnými súdmi mohla byť predmetom kritiky zo strany ústavného súdu, a to vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody.

Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že konaniu pred správnym súdom, ktorého v zásade každé rozhodnutie, je možné napadnúť podľa vyjadrenia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, zo široko vymedzených dôvodov, kasačnou sťažnosťou s tým, že rozhodnutie správneho súdu nenadobúda právoplatnosť jeho vyhlásením, ale až uplynutím jednomesačnej lehoty od jeho doručenia alebo podaním kasačnej sťažnosti v tejto lehote, nepredchádza iné súdne konanie, ktoré by bolo súčasťou riadneho priebehu konania, a ktoré ako také by predstavovalo procesný vývoj, z ktorého musí každý účastník konania rozumne rátať, z čoho potom plynie, že takýmto riadnym opravným prostriedkom môže byť práve spomínaná kasačná sťažnosť, aj keď je označovaná ako mimoriadny opravný prostriedok. Zjednodušene povedané, správne konanie a kasačná sťažnosť ako súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu (viď aj čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky právo na súdny prieskum orgánu verejnej správy) sú tak organicky prepojené, že až rozhodnutie o kasačnej sťažnosti možno pokladať za rozhodnutie v zmysle čl. 49 ods. 1 poslednej vety Charty, ktoré s konečnou platnosťou ukončilo trestné stíhanie (bod 103 rozsudku C-544/23).

To však nie je prípad trestného konania a dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Konaniu (na súde druhého stupňa), výsledkom ktorého je rozhodnutie napadnuteľné dovolaním, predchádza konanie na súde prvého stupňa, proti ktorému je prípustné odvolanie v lehote pätnástich dní od oznámenia rozsudku zo široko vymedzených dôvodov. Toto odvolanie je súčasťou riadneho priebehu konania a ako také predstavuje procesný vývoj, s ktorým musí každý účastník konania rozumne rátať. O odvolaní rozhoduje súd druhého stupňa, proti ktorému rozhodnutiu už riadny opravný prostriedok prípustný nie je, jeho rozhodnutie nadobúda právoplatnosť okamihom jeho vyhlásenia, pričom dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok vymedzený, ako to už bolo uvedené, len z úzkych dôvodov, nepredstavuje súčasť riadneho priebehu konania a nepredstavuje taký procesný vývoj, s ktorým musí každý účastník konania rozumne rátať.

Vzhľadom na to, že obvinený v trestnom konaní má k dispozícii riadny opravný prostriedok, ktorým sa môže vždy účinne brániť proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa proti jeho odsúdeniu a uloženiu trestu, a to odvolanie, niet dôvodu za účelom ochrany práv obvineného zakotvovať ďalší riadny opravný prostriedok (čo zákonodarca ani nemal na mysli), pritom ani Charta nezakotvuje právo obvineného na trojstupňové konanie, k čomu by nepochybne došlo, ak by dovolanie v trestnom konaní bolo vnímané

ako riadny opravný prostriedok.

Navyše kasačnú sťažnosť je možné podať v lehote jedného mesiaca, čo už samé osebe naznačuje, že ide o opravný prostriedok, ktorý môže byť vnímaný ako súčasť riadneho procesu, keďže bezprostredne v krátkej časovej súvislosti nadväzuje na rozhodnutie správneho súdu. Dovolanie v trestnom konaní je však možné podať v lehote troch rokov. Okamihom vyhlásenia právoplatného druhostupňového rozhodnutia, keďže ide o konečné rozhodnutie, proti ktorému riadny opravný prostriedok prípustný nie je, v zásade dochádza k nastoleniu právnej istoty, k zmiereniu spoločnosti a poškodených s obvineným, ktorý spáchaním trestného činu narušil riadne fungujúce právne, spoločenské, sociálne a iné vzťahy, teda rovnováhu v spoločnosti, ktorá (rovnováha) je opätovne dosiahnutá potrestaním páchatel'a. Za takejto situácie potom, podľa názoru najvyššieho súdu, zásada použitia v čase rozhodovania pre páchatel'a priaznivejšieho právneho predpisu nemá miesto, pretože je určená na použitie v rámci riadneho procesu do momentu právoplatnosti rozhodnutia, v rozpore s čím je skutočnosť, že sudy by boli povinné aplikovať nový právny predpis po uplynutí troch rokov od právoplatného rozhodnutia v trestnej veci dotknutého páchatel'a. Bez významu nezostáva ani skutočnosť, že počas doby troch rokov môže dôjsť k zásadnej zmene spoločenských vzťahov v tom zmysle, že napríklad škoda, ktorá bola spôsobená pred tromi rokmi, sa po troch rokoch môže javiť ako menej významná, hoci v čase spáchania trestného činu jej výška plne zodpovedala uloženému trestu, a po uplynutí troch rokov by bola menej významná len s ohľadom na zmenu skutkových okolností (napríklad vysoká inflácia), nie právnej kvalifikácie.

Zároveň je nutné si uvedomiť, že okamihom vyhlásenia druhostupňového rozhodnutia sa toto rozhodnutie stáva právoplatným, na jeho podklade odsúdený v krátkej časovej súvislosti nastúpi nepodmienečný výkon trestu, prípadne je podrobený obmedzeniam, ktoré vyplývajú z podmieneného trestu a podobne. Akceptovanie charakteru dovolania ako riadneho opravného prostriedku by znamenalo, že druhostupňové rozhodnutia vydané v trestnom konaní po dobu troch rokov právoplatnosť nenadobúdajú, a teda na ich podklade nie je možné žiaden trest vykonávať, čo podľa názoru najvyššieho súdu je výklad absurdný, a teda nesprávny („argumentum ad absurdum“).

Taktiež bez významu nezostáva ani skutočnosť, že dovolanie nie je určené všetkým obvineným, čo taktiež podčiarkuje jeho charakter ako mimoriadneho opravného prostriedku. Dovolanie môže podať len ten obvinený, ktorý v základnom konaní (proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa) využil riadny opravný prostriedok, teda podal odvolanie (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku). Ak obvinený v základnom konaní (proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa) odvolanie nepodal, najvyšší súd sa jeho dovolaním z vecnej stránky zaoberať nebude, ale odmietne ho podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku. To potom znamená, že ak obvinený prijme zodpovednosť za svoje konanie po rozhodnutí súdu prvého stupňa a odvolanie nepodá, aby nepredlžoval stav nerovnováhy, ktorý nastal spáchaním trestného činu z jeho strany, nebude mať možnosť, aby v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa sa domohol aplikácie pre neho priaznivejšie právnej úpravy v dovolacom konaní, oproti obvinenému, ktorý odvolanie z akéhokolvek, ako aj úplne bezúspešného, dôvodu podá.

Zároveň sa žiada ešte uviesť, že Trestný poriadok dovolací dôvod, ktorý by zodpovedal zmene hmotnoprávneho právneho predpisu po právoplatnosti rozhodnutia o vine a treste nepozná. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je možné použiť, len za situácie, ak je uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon v čase rozhodovania súdov nižšieho stupňa nepozná, alebo ak je uložený trest mimo ustanovenej hranice opätovne zákonom účinným v čase rozhodovania súdov nižšieho stupňa, čomu dôvod spočívajúci v zmene hmotnoprávnej právnej úpravy po právoplatnosti rozhodnutia o vine a treste nezodpovedá. Obdobne, tak dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (nesprávne právne použitie hmotnoprávneho ustanovenia) je možné použiť len vtedy, ak sudy nižšieho stupňa v čase svojho rozhodovania aplikujú nesprávne v tom čase existujúci platný a účinný hmotnoprávny predpis, čo opätovne nie prípad prejednávanej veci.

Z uvedeného je zjavné, že aj pri akceptácii charakteru dovolania ako riadneho opravného prostriedku, dovolací súd pri zistení, že došlo k zmene hmotnoprávneho právneho predpisu, a to dovolací súd zdôrazňuje, po právoplatnosti rozhodnutia o vine a treste v prospech obvineného nemá zákonný podklad

pre zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu nižšieho stupňa aj z toho dôvodu, pretože takáto okolnosť (neskoršia zmena hmotnoprávneho predpisu po právoplatnosti rozhodnutia o vine a treste) žiadnemu dovolaciemu dôvodu nezodpovedá.

Zhrnúc teda vyššie uvedené, s ohľadom na skutočnosť, že dovolanie smeruje proti druhostupňovému rozhodnutiu, jeho použitiu predchádza odvolacie konanie, je ho možné podať v dlhej lehote troch rokov, dôvody jeho podania sú úzko vymedzené za konkrétnych špecifických podmienok (nie je určené všetkým obvineným) a na podklade právoplatného rozhodnutia, proti ktorému smeruje sa už 3 roky právoplatne vykonávajú tresty (ak majú takéto dlhé trvanie), je možné dospieť k spoľahlivému záveru, že dovolanie je svoju povahou mimoriadny opravný prostriedok, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, a preto aplikácia čl. 49 ods. 1 posledná veta Charty v jeho prípade neprichádza do úvahy.

Vzhľadom na to, že Súdny dvor Európskej únie vo vyššie rozvedených súvislostiach neuvažoval a ani nemohol, pretože otázka „lex mitior“ v podmienkach dovolania v trestnom konaní nebola predmetom jeho rozhodovania, nie je jeho rozhodnutie (C-544/23) z dôvodu zásadnej odlišnosti dovolania v trestnom konaní od kasačnej sťažnosti v správnom konaní, v trestnom konaní použiteľné.

Pokiaľ obvinený v doplnení jeho dovolania podaním z 27. augusta 2024 sa v podstate dovoľával použitia neskoršieho pre neho priaznivejšieho znenia Trestného zákona (lat. zásady lex mitior) bez ohľadu na skoršiu právoplatnosť rozsudku v jeho trestnej veci, tak ním uvádzaná interpretácia čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, ako právnej úpravy údajne poskytujúcej širšie uplatnenie zásady lex mitior v porovnaní s § 2 ods. 1 Trestného zákona je nesprávna, pretože zásadu použitia neskoršieho, priaznivejšieho zákona pre obvineného sú sudy povinné aplikovať, keď rozhodujú o vine a treste na hlavnom pojednávaní, v odvolacom konaní, ale nie však už v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch (viď rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 587/2024, resp. I. ÚS 63/2025) a len do právoplatnosti rozhodnutia v konkrétnej trestnej veci (bod 10 uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 25. septembra 2025, sp. zn. I. ÚS 549/2025).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle vyššie citovaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku poníma ako súbor viacerých procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup orgánov činných v trestnom konaní pri reakcii na uplatnenie obhajovacích práv obvineným a obhajcom (pozri R 7/2011). Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného (napr. právo vyjadrovať sa od začiatku ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, právo nahliadať do spisu, právo vyjadrovať sa k dôkazom, právo navrhnúť, predkladať alebo obstarat' dôkazy) charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože relevantným dovolacím dôvodom v zmysle tohto ustanovenia nie je akékoľvek porušenie práva na obhajobu, ale len také porušenie tohto práva, ktoré z hľadiska následkov, dopadov porušenia na výsledok konania, treba pokladať za zásadné porušenie práva.

K námietke nevykonania návrhov dôkazov prednesených obvineným, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom dovolací súd zdôrazňuje, že porušením práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nemôže byť obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnenie oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré ustanovenie vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie

právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (viď rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom R 7/2011).

Vychádzajúc z ustanovení § 240 ods. 3, ods. 4, § 272 ods. 3, § 277 ods. 4 Trestného poriadku obvinený je síce v rámci práva na obhajobu oprávnený navrhovať dôkazy a určitý dôkaz aj sám zabezpečiť, ale je na úvahe orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ktoré z dôkazov vykoná, respektíve zabezpečí. V rámci práva na obhajobu, v konaní pred súdom je povinnosťou súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, prípadne ho odmietnuť alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom R 116/2014). V danom prípade okresný súd procesne reagoval a náležite odôvodnil odmietnutie návrhov obvineného na vykonanie dokazovania prednesené v rámci konania pred súdom a jeho návrhy v prevažnej miere odmietol z kumulatívnych dôvodov, t. j. súčasne z viacerých dôvodov, teda tak z dôvodu ich oneskorenosti (§ 240 ods. 3 Trestného poriadku) alebo z dôvodu nezabezpečenia svedka a jeho nedostatočnej identifikácie (§ 240 ods. 4 Trestného poriadku) a súčasne aj z dôvodov pre nadbytočnosť alebo nepodstatnosť navrhovaného dôkazu (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku) alebo pre nemožnosť daný dôkaz vykonať (§ 277 ods. 4 Trestného poriadku, viď strana 7 rozsudku okresného súdu). Pokiaľ obvinený namietol samotnú podstatu odmietnutia navrhovaných dôkazov pre ich oneskorenosť v zmysle § 240 ods. 3 Trestného poriadku, tak dovolací súd k tejto námietke konštatuje, že ide o zákonný dôvod pre odmietnutie navrhnutého dôkazu, pričom posúdenie, či je navrhnutý dôkaz stranou potrebný pre náležité zistenie skutkového stavu, prináleží súdu. K dôkaznej situácii v danej trestnej veci je potrebné pripomenúť, že obvinený bol zadržaný priamo pri páchaní trestnej činnosti, teda na mieste činu a o jeho konaní vypovedalo pred súdom viacero očitých svedkov. Pokiaľ sa jedná o námietku „nerozhodnutia“ o údajných návrhoch obvineného na doplnenie dokazovania v prípravnom konaní, tak obvinený v prípravnom konaní nešpecifikoval, ktoré konkrétne návrhy má na mysli, keď o jeho návrhoch na vykonanie dokazovania zo 17. mája 2022 a z 24. mája 2022 bolo vyšetrovateľom a prokurátorom rozhodnuté. Dovolací súd vo vzťahu k tejto námietke obvineného dospel k záveru, že nie je v danej veci opodstatnená.

Pokiaľ obvinený ďalej namietol, že jeho právo na obhajobu malo byť zásadne porušené tým, že v prípravnom konaní pri niektorých úkonoch trestného konania v rozpore s ustanovením § 36 ods. 2 Trestného poriadku bol prítomný advokátsky koncipient (JUDr. Abari) jeho zvoleného obhajcu JUDr. Jána Foltána, tak uvedená vada nemá „zásadný“ negatívny dopad na práva prináležiace účelu obhajoby obvineného v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V danej súvislosti dovolací súd zdôrazňuje, že v prípravnom konaní príslušné orgány činné v trestnom konaní správne a zákonne upovedomovali o jednotlivých úkonoch prípravného konania zvoleného obhajcu JUDr. Jána Foltána, ktorý sa na úkon 17. mája 2022 osobne nedostavil a zároveň bol obvinený riadne poučený, že v prípade neprítomnosti jeho zvoleného obhajcu na výsluchu má právo podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku odmietnuť vypovedať, čo však sám obvinený nevyužil. Za vyššie uvedených okolností, teda keď výsluch obvineného 17. mája 2022 mohol prebehnúť aj bez prítomnosti zvoleného obhajcu (s ohľadom na nevyužitie práva odmietnuť vypovedať v neprítomnosti obhajcu), nie je vykonanie výsluchu obvineného za pasívnej prítomnosti advokátskeho koncipienta zvoleného obhajcu, zásadným porušením práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Ako už vyššie dovolací súd uviedol, naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nepostačuje akékoľvek porušenie práva na obhajobu, ale musí sa jednať o „zásadné“ porušenie s výrazným, nezanedbateľným negatívnym dopadom na práva slúžiace účelu obhajoby obvineného, čo nie je prípad obvineným namietanej pasívnej účasti advokátskeho koncipienta obhajcu na jeho výsluchu konanom 17. mája 2022. K ostatným obvineným namietaným úkonom z prípravného konania (výsluch obvineného z 19. apríla 2022, na ktorom odmietol vypovedať, výsluch svedkyne D. z 13. apríla 2022, ktorá odmietla vypovedať, nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu 13. apríla 2022, vrátenie veci 17. mája 2022, prevzatie upovedomenia o termíne preštudovania spisu), dovolací súd konštatuje, že predmetom dovolacieho prieskumu je primárne súdna časť trestného konania (viď uznesenie najvyššieho súdu zo 04. februára 2022, sp. zn. 4 Tdo 5/2022), pokiaľ porušenie práva v prípravnom konaní nemalo priamy vplyv aj na konanie pred súdom. V danom prípade však obvineným namietané ďalšie úkony z prípravného konania

neboli podkladom pre rozhodnutia súdov v základnom konaní.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 93 ods. 1 Trestného poriadku, zápisnica o úkonoch podľa § 89a až 92 musí obsahovať aj dostatočne presný opis vydanvej veci, odňatej veci, prevzatej veci alebo počítačových údajov, ktorý umožní určiť ich totožnosť.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania, teda k dokazovaniu. Týka sa predovšetkým vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá, teda ich vyhľadávanie a zabezpečovanie, lebo dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou, nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní tých dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci (primerane rozhodnutia najvyššieho súdu napríklad sp. zn. 3Tdo/26/2017, 3Tdo/39/2019, 4Tdo/88/2015).

Pokiaľ obvinený namietal, že určitá časť omamných a psychotropných látok nebola zaistená v súlade so zákonom, pretože neboli dostatočne presne opísané v zmysle § 93 ods. 1 v spojení s § 105 ods. 5 Trestného poriadku, v zápisnici o prehliadke iných priestorov z 08. decembra 2021, ale nájdené a zaistené až 29. decembra 2021 počas znaleckého skúmania v KEÚ PZ, na oddelení biológie a genetickej analýzy ako skrytý obsah stopy č. 16, v bočnom uzavretom vrecku čiernej ladvinky Lacoste, tak uvedenú námietku považuje dovolací súd na rozdiel od odvolacieho súdu za opodstatnenú. Zároveň však dovolací súd v súvislosti s touto námietkou zdôrazňuje, že nezákonné zaistenie časti omamných a psychotropných látok (1 tableta trojuholníkového tvaru - MDMA, voľne vysypaný kryštalický materiál 129 mg - pervitínu, plastové vrecko s tlakovým uzáverom so 4-mi žltými trojuholníkovými tabletami s logom prekrývajúcich M a ich časti o celkovej hmotnosti 2154 mg - MDMA, plastové vrecko s tlakovým uzáverom s bielym kryštalickým materiálom o hmotnosti 664 mg - pervitínu, plastové vrecko s tlakovým uzáverom s bielym kryštalickým materiálom o hmotnosti 992 mg - pervitínu, plastové vrecko s tlakovým uzáverom s bielym kryštalickým materiálom o hmotnosti 29,816 mg - pervitínu), nemá právne relevantný vplyv na právnu kvalifikáciu skutku v bode 1/ kladenému obvinenému za vinu, keďže zákonne zaistené množstvo ostatných omamných a psychotropných látok v stope č. 16 ladvinky LACOSTE (popri vyššie uvedených), t. j. 40,083 g ružového kryštalického pervitínu vo vrecku s tlakovým uzáverom v minimálnej hodnote 2.204,565 Eur (minimálna hodnota 1 g pervitínu na tzv. čiernom trhu predstavovala sumu 55,-Eur za 1 gram), ďalej 64,973 g bieleho kryštalického pervitínu vo vrecku s tlakovým uzáverom v minimálnej hodnote 3.573,515 Eur (minimálna hodnota 1 g pervitínu na tzv. čiernom trhu predstavovala sumu 55,-Eur za 1 gram) a 3 kusy žltých trojuholníkových tabliet MDMA v minimálnej hodnote 30,-Eur (minimálna hodnota 1 ks tablety MDMA - extáza na tzv. čiernom trhu predstavovala v čase skutku sumu 10 Eur za 1 kus), spolu v hodnote 5.808,08 Eur, taktiež napĺňa kvalifikačný znak väčšieho rozsahu skutku uvedenom v bode 1/ rozsudku podľa § 172 ods. 2 písm. e) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 v spojení s § 125 ods. 1 Trestného zákona (väčší rozsah trestného činu - hodnota zaistených psychotropných látok nad 2.660,- Eur). Inými slovami povedané, pre nedostatočne presný opis obsahu stopy č. 16 ladvinky LACOSTE, bola nezákonne zaistená iba časť omamných a psychotropných látok, pričom hodnota iných zákonne zaistených omamných a psychotropných látok v prípade obvineného a skutku v bode 1/ (40,083 g bieleho pervitínu, 64,973 g ružového pervitínu a 3 kusov tabliet MDMA), prekračuje hodnotu 2.660,- Eur, a tak opodstatňuje tú istú

právnú kvalifikáciu skutku v bode 1/ ako obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Pokiaľ obvinený v dovolaní namietal, že mala byť v základnom konaní nesprávne určená „hodnota“ zaistených drog, keď podľa jeho názoru ich hodnota mala byť určovaná iba podľa hmotnosti účinnej látky v droge - pervitíne, bez hmotnosti inak legálnej prímеси MSM (metylsulfometánu - výživového doplnku) v obsahu zaisteného pervitínu, tak uvedená argumentácia je neopodstatnená, pretože hodnota omamnej látky a psychotropnej látky, sa neurčuje z hmotnosti iba čistej účinnej látky, ale na podklade § 135 ods. 1 Trestného zákona, ako hmotnosť bežne jednorazovo používaného množstva finálneho materiálu konečným užívateľom (vrátane prímеси), pričom je obvyklé, že previtín, ale aj iné omamné a psychotropné látky predávané na tzv. čiernom trhu, obsahujú prímеси iných a konečnému užívateľovi neznámych látok (pozri aj R 22/2019-I).

K námietke obvineného, že na hlavnom pojednávaní 02. septembra 2022 počas výsluchu bližšie nešpecifikovaného svedka pred súdom bol na chodbe pred pojednávacou miestnosťou zapnutý reproduktor, a tak jeho výpoveď potenciálne mohli počuť dovtedy nevypočutí svedkovia, dovolací súd uvádza, že dané nedopatenie okresného súdu nemalo žiaden relevantný vplyv na výpovede svedkov v tom duchu, že by došlo k zásadným zmenám v obsahu ich výpovedí v porovnaní s výpoveďami z prípravného konania. Obsahovo najbližšie ustanovenie § 261 ods. 2 Trestného poriadku ukládajúce povinnosť predsedovi senátu dbať o to, aby ešte nevypočutý svedok nebol prítomný pri výsluchu obvineného a iných svedkov, dovolací súd interpretuje ako organizačné a preventívne ustanovenie slúžiace účelu obmedzenia možnosti ovplyvnenia výpovede svedka inou výpoveďou obvineného alebo svedka. V danom prípade však niet rozumného dôvodu sa domnievať, že obvineným vytýkaná vada (zapnutý reproduktor na chodbe) sa aj reálne premietla do zmeny obsahu výpovedí nevypočutých svedkov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný- podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/29/2018). Vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá prináleží iba ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky. Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete rozsudku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové (viď aj R/57/2007-II, S/3/2011, R/7/2011). Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov- ich posudzovanie je dominanciou odvolacieho konania.

Pokiaľ obvinený v dovolaní popieral spáchanie skutkov, súdom v základnom konaní vytýkal údajne „protichodné“, či „jednostranné“ hodnotenie dôkazov, či namietal, že nemalo byť (podľa jeho názoru) jednoznačne preukázané, že on bol vlastníkom, resp. držiteľom psychotropných látok zaistených v aute, tak uvedené námietky sú skutkovými námietkami proti správnosti skutkových zistení, a nie sú relevantné z pohľadu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Pokiaľ obvinený v

dovolání argumentoval, že mu na podklade § 41 ods. 2 Trestného zákona, nemal byť ukladaný tzv. zvýšený úhrnný trest, tak jeho argumentácia spočívala v tom, že predmetné skutky v uvedenom prípade sú „totožné v čase, ako aj mieste spáchania“ je nesprávna a ignorujúca zákonnú úpravu, podľa ktorej je súd povinný uložiť zvýšený úhrnný trest, ak odsudzuje páchatel'a „...za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami.“, keďže obvinenému bol v základnom konaní uložený trest za jeden úmyselný obzvlášť závažný zločin, za jeden úmyselný zločin a za tri úmyselné prečiny. Pokiaľ obvinený v písomnom doplnení jeho dovolania poukazoval na skutkovú podstatu trestného činu podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona účinného od 01. mája 2022 a domáhal sa ukladania pre neho „priaznivejšieho“ trestu, tak dovolací súd konštatuje, že vyššie uvedená neskoršia právna úprava (§ 172 ods. 2 Trestného zákona účinného od 01. mája 2022) je nepoužiteľná na právnu kvalifikáciu skutku uvedenom v bode 1/, pretože táto právna úprava stanovuje trestnú sadzbu za trestný čin neoprávneného prechovávania rastlín rodu konope, a nie neoprávneného prechovávania pervitínu a extázy, ako bolo súdmi konštatované v predmetnej trestnej veci obvineného.

Vzhľadom k tomu, že obvinený Y. U. vytýkanými vadami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uvádzané dovolacie dôvody, ani žiadne iné dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.